

Обаче по-късно настъпила продължителна и студена зима съ ужасни снѣжни бури. Мъчно могло да се прекарва вече на открито. Тази промѣна наложила коренна промѣна и въ живота на човѣка, и той почувствувалъ нужда отъ облѣкло и жилище. За облѣкло почналъ да използва кожитѣ на убититѣ животни. Като нѣмалъ възможность да строи жилища, човѣкътъ билъ принуденъ да търси подслонъ подъ скалитѣ, подъ тѣхнитѣ навеси, въ скалнитѣ дупки и пещери. Многобройнитѣ пещери спотаени въ живописни скали, въ девствени гори съ буйна растителность и разнообразенъ животински свѣтъ, били най-благоприятнитѣ условия за заселването на първобитния човѣкъ. Тѣ сж и първото жилище на човѣка.

Естествената топлина въ пещеритѣ, закрити отъ силни вѣтрове, сигурна отбрана отъ опасни неприятели и диви звѣрове, накарали първобитния човѣкъ да ги търси и открива. Колко тежкъ и мъченъ билъ животътъ на този човѣкъ, съ низка култура и скромни сръдства за отбрана! Всички необходими оржжия и орждия той приготвялъ отъ материали, които винаги намиралъ около пещеритѣ: дървета, кости, рога, разни видове камъни и др.

Но да се завладѣе една пещера съ тѣзи първобитни сръдства, не било лесна работа. Тѣзи подземия, още по-рано били заети отъ пещерната мечка (фиг. 1), пещерната хиена, пещерния лъвъ, пещерния вълкъ и др. И тия хищни животни съ еднакви права искали да се ползватъ отъ тия топли убѣжища. Тѣ ги отстѣпвали на човѣка често пѣти срещу скѣпи жертви. Изглежда, че човѣкътъ отъ онова време билъ достатѣчно смѣлъ, силенъ и ловкъ, за да може да напада, да прогонва и убива пещерната мечка, която била два пѣти по-голъма отъ днешната, но по кървожадность надминавала сегашната бѣла или полярна мечка. Колко пѣти